55e jaar. — Nr 94. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 8 Augustus 1908.

Men schrijft in te Tongeren bij V. 'OLLÈE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal perweek	6 fr.	per jaar
Twee -	5	-
Een -	4	-

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooruit betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels voorraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 8 AUGUSTUS 1908.

ALLERLEI NIEUWS

KLOOSTERZUSTERS. — Te Dreux in Frankrijk zijn er nog kloosterzusters als ziekendiensters in het gemeentelijk hospitaal, hoewel de gemeenteraad socialistisch is.

Er zijn 12 zusters ; en deze krijgen alle twaalf te zamen, het kolossaal loon van 1700 frank per jaar voor het verzorgen der zieken, dat is zoo wat 140 fr. per hoofd !

Ook toen de kwestie van den ziekendienst van het hospitaal in den gemeenteraad ter sprake kwam, verklaarde de socialistische meier of burgemeester dat hij voor het behoud der zusters was omdat zij aan de lastenbetalers niet veel kosten.

Ook werd de som van 1700 fr. geste md. Doch de socialistische meier heeft, — vroeger reeds — de kapel der zusters doen sluiten en de kruisbeelden doen wegnemen uit de zalen van het hospitaal.

Dat is voorzeker weinig hoffelijk gehandeld, maar de roodjes van Dreux zijn toch praktischer dan onze belgische socios zeggen te zijn.

Deze immers steken het onder geene stoelen of banken dat zij de zusters uit de hospitalen zouden zetten, indien zij de macht hadden, in naam van de gewetensvrijheid.

Wereldlijke ziekendiensters zouden veel meer kosten dan kloosterzusters maar dat zou onze socialisten niet tegenhouden, aangezien zij dit niet zouden te betalen hebben, maar wel de burgers, die in den zak zouden moeten schieten.

—o— EENE KWAAL VAN DEN TIJD is zekers dit groot getal van maagzieltens welke men terecht denkt te moeten toewijten aan de vervalsching der voedingstoffen. Daarom roepen wij nogmaals de aandacht onzer lezers op de vervalscningen van de gekende gezondheidslikeur Elixir De Kempenaar waar van de stop en capsule de naam Jacques Neets Anvers moeten dragen en op het etiket den titel Elixir De Kempenaar moet voorkomen.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zoner, Pleinstraat, 34, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— SNELHEID DER TREINEN. — Er wordt nu veel gesproken van den bloktrein van Brussel naar Antwerpen, en omgekeerd, in 34 minuten.

Dat is eene gemiddelde snelheid van 72 kilometers per uur.

Er zijn treinen in de wereld die sneller loopen.

Tusschen Gent-St Pieter en Ste Maria-Aalter bereiken de sneltreinen tot 100 kilometers per uur ; maar dat vak der spoorlijn is keersrecht en zoo goed als waterpas.

De trein van Parijs naar Boulogne doet 92 kilometers per uur, maar men moet in aanmerking nemen dat het hier een groote afstand gelt, en dat men op zekere deelen der lijn de grootste snelheid kan ontwikkelen daar men nergens moet stilhouden.

In Engeland en Duitschland doen sommige treinen ook meer dan 72 kilometers gemiddeld in het uur ; maar dat is op groote afstanden.

De snelheid van den bloktrein zal nog vergrooten ; zeer in 't kort tengevolge der rechttrekking van de kromming aan de Teichmannbrug ; en wat later nog, als de nieuwe brug te Mechelen zal gebouwd zijn.

Als alle moeilijkheden uit den weg zullen geruimd zijn hoopt men den afstand Brussel-Antwerpen te kunnen afleggen in 25 min

DIEFSTALLEN IN DE KERKEN. — In de kerken van Ishbeke, Varsenare, Oudenburg (bij Brugge), Waelhem, Rumpt (bij Boom), Muysen, (bij Mechelen), bij een Wisselagent te Antwerpen, in de Nationale Bank te Neufchateau, konden diefstallen gepleegd worden, omdat de brandkasten en grillen der ramen, welke de dieven doorzaagden, niet in staat waren weerstand te bieden aan de hedendaagsche gereedschappen der inbreekers.

Ons huis levert ondoorzaagbaar en ondoorbaarbaar metaal, en op aanvraag versenden wij eene staal, om vast te stelle 1 dat onze grillen en brandkasten weerstaan tegen den *chalumeau coupeur*.

Voor inlichtingen wende men zich tot het het gekend huis **August Snoyers-Lafosse, Sint Truiden**, handel in ijzerwaren, magazijn van brandkasten en *stale doezen* voor waarden en documenten, weerstaande tegen brand en in het bereik van de geringste beurzen.

F. Van Deuren Guns en Zoon,
Fabrikanten van Panserbrandkassen,
MINDERBROEDERSTRAAT, 51,
Fabriek St-Bernardussteenweg 135, (Kiel) Antwerpen.

— DE SPELDENNIJVERHEID IN DE VEREENIGDE-STATEN. — De Vereenigde-Staten verschaffen aan de heele wereld spelden. In 1905 hebben de 75 miljoen personen, die de bevolking van dat land uitmaken, 65 miljoen gross spelden verbruikt, het is te zeggen gemiddeld 125 spelden per hoofd, mannen, vrouwen en kinderen inbegrepen. Dit middengetal is het hoogste dat ooit werd bereikt. In de laatste jaren, ten andere, heeft deze nijverheid eene groote vlucht genomen ; in 1880, inderdaad, was de voortbrengst nog niet de helft van wat er nu wordt gemaakt in 43 fabrieken, waar tegenwoordig 3800 personen, mannen en vrouwen, arbeiden.

DE VÉLOS EN DE MOTOS

SAROLEA

zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— RESEDA, nu in potten, of op een niet te zonnig plekje van den tuin gezaaid, kan ons in den nazomer nog welriekende bloemen geven. Reseda verdraagt het verplanten slecht, zoodat men dus moet zaaien en later, waar de plantjes te dik opkomen, ze uittrekken.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean Mottemense, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 1956.

— *J. ROMAN, schoenen, Luik.* — Zie aankondiging 4e bladzijde.

— GEVAARLIJKE VERZENDING — In den handel is overal geld mee te verdienen. Uit Zuid-Mexiko voert men naar Engeland doode vliegen uit. Tonnen vol gaan er heen om te dienen tot voedsel van vogels in kooien en van visschen. In de *Daily Mirror* waarschuwt nu een dokter, dat die doode vliegen wel eens be mettelijke ziekten kunnen overbrengen.

— FLESSCHEN van alle kleuren en vormen, voor wijnen, bieren, likeuren enz. Kleine fleschjes — Voordeelige prijzen. — Jos. GRAHAIT, GOSSELIES.

— **Dr Osc. KREMER, Jonruellestraat, 33, Luik,** BLAAS- EN HUIDZIEKTEN.
Spreekuur : van 8 tot 9 en van 2 tot 4 u.
Luik, dicht aan de statie Vivegnis.

— BOTER EN KAAS. — In Juni bedroeg de geheele invoer van boter 423.429 kil., waarvan 391.479 kil., uit Holland. Gedurende de zes eerste maanden was de invoer 2.646 708 kil., waarvan 2.480.976 kil. uit Holland. Gedurende het eerste halfjaar van 1907, beliep dezelve tot 3.312.000 kilogr.

De invoer van kaas gedurende het eerste halfjaar van 1908 was 5.234.800 kil. waarvan 4.570.000 uit Holland tegen 4 940 000 kil., waarvan 4.223,000 kil. uit Holland in 1907.

In de maand Juni alleen, werden 1.102.268 kil. ingevoerd waarvan 1.023.923 kil. uit Holland, 38.410 kil. uit Zwitserland, 34.358 kil. uit Frankrijk, 3.579 kil. uit Engeland.

De uitvoer van boter bedroeg in Juni : 155 223 kil., Gedurende het eerste halfjaar van 1908, 902.750 kil. tegen 901.133 kil. in 1907.

Geheel onze uitvoer gaat naar Frankrijk en oodergaat weinig verandering.

— De verstopping, waarvan zoovele personen aangetast zijn en die zoo dikwijls de oorzaak is van ernstige verwikkelingen, soms zelfs van doodelijke ongevallen (beroerte, appendicite) is altijd genezen met de Pil van Dr Walthéry.

— 32 JAAR GESLAPEN. — Bij Stockholm, viel in 1876 een 13 jarig meisje, Carolina Karlsdatter, op school over een leerboek in slaap.

Dat is niets bijzonders — het kan een heete dag zijn geweest — maar wat wel wonder was : zij werd niet wakker voor Woensdag laatstleden.

Zij ontwaakte Vrijdag als een volwassen vrouw van 45 jaar, want tijdens haar slaap is hare lichamelijke groei niet blijven stilstaan ; haar geestelijke ontwikkeling staat echter nog op de hoogte van het leerboek, waarover zij in slaap viel.

—o— TE LEZEN. — Om franco het geneesmiddel van Dr Aimé te bekomen, zoo vermaard voor het genezen der kropziekten of gezwollen kelen, der klieren, gezwellen, enz., is het voldoende fr. 2,50 te sturen aan M. Léon Pirard, apotheker-scheikundige, te Verviers.

— HAAR DOEN GROEIEN — Een professor bij de hoogeschool van Stuttgard beweert thans dat er geen beter middel is dan de muziek om het haar te doen groeien. Hij staaft zijne bewering op het feit dat op 100 muzikanten er slechts 2 kaalhoofdigen gevonden worden, terwijl bij de letterkundigen er 16 zijn op 100, en in de andere vrije beroepen is de verhouding nog grooter.

—o— Genees-en heelkundige aandoening van de **maag** en de **darmen**. — De DOKTER YVO PIRENNE, **specialist**. — Tegenwoordig rue du *Jardin Botanique*, 29, Luik-Guillemins. — Herneming der consultaten alle dagen van 2 1/2 tot 5 en zon- en feestdagen van 9 1/2 tot 10 1/2 ure. Telefoon 2760.

Lion Belge. Naamlooze Maatschappij tegen de ongevallen en op het leven. Volksverzekeringen. Lijfrenten. Voordeelige tarieven. Maatschappelijke zetel : BOULEVARD DU HAINAUT, 183, BRUSSEL. — Vraagt agenten.

— DE PRIJS VAN EENEN VAN DYCK. — De heer Widener, van Philadelfia, heeft, voor de som van 2,500,000 fr. de vermaarde schilderij aangekocht van Van Dyck, welke deel uitmaakt van de verzameling Cattanco : *Dame wier sleep wordt gedragen door eenen neger.*

— GOUD GEANTWOORD. — Boer Hannes kwam in de stad bij Sus Stoef, die juist aan zijn middagmaal was : stokvisch met aardappels.

— Kom, Hannes, geneer u niet, kom aan tafel en eet met ons meê.

— Dank u, antwoordde de landbouwer, ik ben geen liefhebber van stokvisch.

— Nu dat vind ik toch niet schoon dat broeders elkander niet liefhebben.

— 't Is toch nog schooner, zei Hannes, dan wanneer ze elkaar opeten.

— **Fabriek van Pianos**, Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeligen prijs. *Nieuwe Pianos, en huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie**, aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

— MOED. — Pieter Pappers boft altijd over zijn moed. Om zekeren keer zegde Pippels van Tudderen ;

— Ik wed, Pier, dat gij geen nacht bij een doode durft zijn.

— Ja wel ! zei Pier.

Ze wadden. En op zekeren avond werd Pier gebracht in een sterfhuis en in eene kamer, waar een mensch gestorven was. Maar ze hadden den doode in eene andere kamer gelegd, en een boerken was in de plaats gaan liggen.

Pier bleef een tijd alleen, en, om zijn eigen wat moed in te boezemen, begon hij te zingen.

Toen rees het boerken zacht overeind en zei met eene grafstem

— Waar dooden zijn mag een levende niet zingen !

Pier Pappers gaf het boerken een klets in zijn gezicht dat hij achterover tuimelde en sprak :

— Waar levenden zijn mag een doode niet klappen.

Ziekten der vrouwen. — De Docter GASTON HARDY, van Luik, vroeger rue Lonhienne, heeft zijn vertblijf overgebracht, rue Saint-Laurent 179. (Tram der St-Lambertusplaats).

WISSELBUREEL, **Paul Nollet** (Hôtel Schiller)
Schouwburgplaats 6, Luik.
Telefoon 2287. Open van 8 1/2 ure 's morgens tot 6 ure 's avonds
's Zondags van 9 1/2 ure tot 's middags.

— IN DE SCHOOL. — De onderwijzeres tracht het begrip van een slecht geweten aan de kinderen duidelijk te maken ; zij kunnen het echter maar niet goed vatten.

« Nu », gaat zij verder, wat heeft een mensch, die nergens rust kan vinden, die zelfs 's nachts niet slapen kan, maar rusteloos zich op zijne legerstede heen en weer beweegt » ?

Alles zwijgt.

Eindelijk steekt een meisje den vinger op.

« Good zoo, Mieken ; zeg gij het eens ».

« Vloolen, jufvrouw » !!!

—o— HET IS ZEER WARM, laat ons den goeden kouden koffie drinken, welke der **Suikerrij der Trapisten** » Vincart maakt. Hij is de meest verfrischende drank.

— Het blad *Tuberculose* schrijft de volgende voorzorgmaatregelen voor tegen de knobbelziekte :

Voed u goed, opdat de smetstof die u mocht binnedringen, geen vat op uw lichaam hebbe ;

Woon en slaap in kamers met versche lucht, dus altijd de ramen open ;

Verkeer niet in stoffige lucht ; houd uwe woning zindelijk door alles met natte doeken af te nemen ; geen bezems, die stof opjagen ;

Eet met schoone handen ; de smetstof kan immers van deurknoppen en andermanshanden op de uwe zijn overgaan en gaat nu met den boterham naar binnen ; verzwak uw lichaam niet door alkool, leef matig en eenvoudig in alle opzichten :

Steek uwe handen niet in uwen mond of neus ; pas op penhouders en bladen van boeken, die ,misschien door andere belikt zijn ;

Neem dagelijks eenen schoonen zakdoek, ook niet de uwe voor uw kind ;

Neem elke week een koud bad ;

Veronachtzaam nooit een gevatte kou of hoest, laat u meermalen door eenen dokter onderzoeken, neem bij elke ongestelldheid uwe temperatuur op ; koorts is er, indien de thermometer boven het roode streepje aanwijst ;

Houd bij elke koorts rust in eene kamer met steeds versche lucht.

— **EDMOND NOLS, Tandmeester,** *hoek der Chaussée des Prés, Boulevard Saucy, 33, LUIK.* — Telefoon 1883. — Tanden en gebitten. — Operatiën zonder pijn.

— WAT BAAT ? —
Wat baat ons heel de wereld,
Eer, schatten en genot,
Als wij niet zijn in vriendschap
Met onzen Heer en God !

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA
te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen, aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER EN SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

—**Alb. Ameke**, *Fontainesplaats 9, 11, 13, 15, Brussel.* — Fabricatie van ijzeren bedden, matrassen, beddegoed, volledige slaapkamers. Installatie van villas. Vrang zataloog G L.

De maagziekten overwonnen.
Hebt gij slechte spijsverteringen ?
Hebt gij maagzuur, maagpijn, zwaarte in het hoofd, stramheid in de leden, in een woord, verteert gij slecht de spijzen ?
Neemt het verfrisschend maagpoeder van doctor LEMAIRE en
Op eenen dag
zult gij verlicht zijn zonder eenig regiem te volgen en zonder purgeermiddel.
Prijs per doos **1,50**, per post **1,65**.
Algemeen depot voor België :
Apotheek MASY, Landen.
Dépositaires :
Voor Brussel, Apotheek Delacre ; Binche, apotheek Ramboux ; Hasselt, Apotheek Vreven ; Tongeren, in alle Apotheken.

J. Schuurbiers-Croonenberg
WISSELAGENT
Louvensche Steenweg, 60,
BRUSSEL
Telegraaf-adres : SCHUURBIERS, Beurs, Brussel
Telefoonnummer : **5177.**
—o—
Invordering zonder kosten van alle Belgische en vreemde koepons.
Nazien van alle trekkingen.
Inschrijving zonder kosten op openbare uitgiften.
Financieële inlichtingen over alle waarden mits een postzegel van 10 centiemen voor het antwoord.
Leening op fondsen.
Uitvoering van alle beursorders.

Verven - Vernissen
Huis Edmond JANSSENS
Houwaertplaats, Brussel.

Vernis voor vloeren, per lit'		1.50	1.75 2.00
- - meubelen	-	1.50	1.75 2.00
- - buiten	-		2.50 3.00
Wit EMAIL	per kilo	1.50	2.00 2.50

Op aanvraag toezending van de prijslijst.

GROOTE TUINBOUWINRICHTING EN ROZENKWEEKERIJ VAN
A. Op de Beeck zoon
Putte-bij-Mechelen.
(Dertig hectaren kweekerijen op 2 minuten afstand van de statie)
Groote kweekerijen van fruit- en boschboomen met hooge en lage stam, boomen en planten voor dreeven, beboschingen enz.
Sierboomen en sierplanten voor heigrond, overblijvende planten, enz, enz.
Een miljoen boschplanten beschikbaar.
Specialiteit van roselaars met hooge en lage stammen. — De verdienstelijkste verzameling van het land hebbende gulden en zilveren medaliën in de voornaamste steden van België bekomen.
Op aanvraag KOSTELOOZE verzending van cataloog en prijs-courant.

DE DRIE

BOERDERIJEN

(20e VERVOLG.)

Bij den zoom van het moeras wierp zij zich languit tusschen het heikruid en staarde onafgebroken in de avondlucht met zilveren wolkjes, en dacht altijd slechts dit eene : Wanneer zal hij komen ? Wanneer komt hij ?

— Marianne, riep eene stem, en zij schrikte en vloog haastig overeind, daar zij meende dat het de stem van Paul Bartels geweest was. Maar dat had zij reeds zoo dikwijls gemeend. Ook nu dacht zij dat hare verbeelding haar had bedrogen, en zij vertrouwde hare oogen niet, toen hij, naar wie zij zoo verlangde, geen tien stappen van haar afstond....

— Juffrouw Marianne, waar zit ge toch ? Wij zoeken u overal....

Met groote stappen liep hij naar haar toe en vatte haar bij de handen.

— Marianne, lieve Marianne, ziet ge wel dat ik mijn woord houd, fluisterde hij haar toe.

— Hoe komt ge zoo opeens hier ? vroeg zij geheel verward.

— Tien minuten geleden ben ik met het rijtuig bij u thuis gekomen. Dezen nacht blijf ik hier, al moest ik op den hooizolder slapen. Maar strak moet ik u alleen spreken, Marianne. Na middernacht, als de anderen slapen. Waar ? zeg eens gauw, waar ik op u mag wachten...

— In den tuin, zegde zij haastig, kom, Jens komt ons al te gemoet.

De onverwachte komst van den gast gaf een heele bedrijvigheid op de eenzame heiboerderij. Fite Classen en Swen Lüth schoven het rijtuig door de inrijpoort, terwijl de oudste jongen het paard in de weide bracht. Swen Lüth haalde twee flesschen kruisbessenwijn uit den kelder ; de vrouwen spreidden een witten doek over de tafel en zetten brood, boter en hesp daarop, als avondeten voor den gast.

Later dan anders gingen zij dezen avond naar bed. De jonge Bartels was zulk een spreekzame gast, hij wist zooveel te vertellen, en was zoo « eigen », zoo in het geheel niet als een rijke Marschboerenzoon, maar alsof hij zijn leven lang met de heiboeren had omgegaan. Stil als muisjes zaten de kinderen om de tafel, om toch maar geen woord te verliezen van de vroolijke grappen van mijnheer de student. Nu wandelden zij door de stille heide naar hun eigen huis. *Wilkommen, o seliger Abend*, zongen de kinderen ; plechtig klonken de frissche, vrome stemmekes in de diepe stilte van den nacht op de heide.

Een half uur later was ook bij Lüth alles in de rust. Een dag van arbeid maakt vermoeid, en heeft een vasten, gezonden slaap.

Marianne zat gekleed voor het venster van hare kamer. Haar hart bonsde. Zij voelde wel dat zij niet goed handelde, met Paul Bartels een nachtelijke bijeenkomst toe te staan. Maar zij kon immers niet anders ! Hij had haar immers geen tijd gelaten tot overleg, en wanneer zou zij anders tijd en gelegenheid vinden, om hem alleen te spreken ?

In de andere kamer sloeg de hangklok twaalf ure. Zij opende het venster, schoof de bloempotten in de venterbank op zijde, stapte naar buiten en sloop zachtes langs den muur de tuin in. Paul Bartels zat reeds in het kleine prieeltje waar nauwelijks plaats was voor drie personen, en dat er uitzag als een groene badstoel. Toen Marianne er aan kwam ging hij haar te gemoet en sloeg zijn arm om haar middel.

— Kom, zegde hij zachtjes, wij gaan de heide op....

En zij gingen — ver weg in heidegeur en maaneschijn. Zij liepen voort, zonder doel of wenschen ; de wereld rondom hen was verzonken en verdwenen en had plaats gemaakt voor den hemel hunner jonge liefde. Toen zij vermoeid waren van het stappen, rustten zij uit op een met bloemen bedekt Hunnebed, en de uren vlogen voorbij, en boven het moeras zweefden reeds de blanke nevelen van den nieuwen dag, toen zij zich op weg naar huis begaven.

Den volgenden dag deelde Paul zijn plan mede om Jens en Marianne Lüth mee naar de jaarmarkt te Husum te nemen. Het was donderdag, de drukste dag van de kermis, wanneer al de menschen uit den omtrek daarheen stroomden. Vader en moeder gaven gaarne hunne toestemming ; het was juist niet zoo druk met het werk en Marianne had nooit eens een weinig vermaak.

's Namiddags kwamen zij te Husum aan. In hetzelfde hotel waar Bartels uitspande, waren de Thordsens even te voren aangekomen, Suse en Helmut. Suse had nog een aantal hoodschappen in de stad te doen. Beiden begroetten Marianne en Jens zeer hartelijk. Nadat de jongelieden samen koffie hadden gedronken ging Suse naar de winkels, terwijl Helmut zich bij de Lüths en Paul Bartels aansloot om eens over de kermis te wandelen.

In het dichte gedrang tusschen de rijen kramen en bij den draaimolen raakten zij elkaar echter spoedig kwijt. Opeens stonden Helmut Andersen en Jens Lüth alleen ; Paul en Marianne waren tusschen de menschen verdwenen.

Eenigen tijd zochten zij, doch vonden niemand ; toen bracht Helmut, die iets van de zaken vermoedde, zijn kameraad in den Raadskelder, waar een *café-chantant* was en waar zij bleven plakken, totdat de schemering viel en buiten de lichten werden aangestoken. Jens wilde nog eens de markt overgaan ; Helmut, die dacht, dat Suse wel op hem zou wachten, sloeg dadelijk den weg naar zijn hotel in.

Een nauw, donker steegje voerde van de Hoofdstraat naar de Schipbrug. Toen Helmut den hoek omsloeg, kwam iemand achter hem aan, en greep zijnen arm, en toen hij zich omkeerde, zag hij het bleeke gezichtje van Anneline Nissen, waarop eene onbeschrijflijke uitdrukking lag. Een mengsel van tegenstrijdige gewaarwordingen, verrassing en schrik en een onbepaalde angst belette hem het spreken.

— Anneline kind, zijt gij het werkelijk ? stotterde hij.

Wat zag zij er uit ! Uit den rooden hoofddoek, dien zij ver over haar voorhoofd had getrokken, staken hare verwarde loshangende haren. Een armoedige regenmantel, blijkbaar niet van haar, hing haar los om het lijf, en viel lang op hare voeten.

— Kom, fluisterde zij gesmoord, laat ons ergens heengaan, waar het heel eenzaam is. Jacob is ook in Husum ; als hij mij ziet, ben ik verloren.

Helmut begreep, dat er iets bijzonders gebeurd moest zijn, en dat 't niet raadzaam was, Anneline mee naar het hotel te nemen. Zonder iets te zeggen nam hij haar arm stevig in den zijne en bracht haar door het steegje terug over de Grootestraat naar de stillere Slotstraat. Een paar minuten daarna bevonden zij zich in de schaduw van de oude kastanjelaan, die naar het Stadspark voerde.

Daar bleven zij staan, en Helmut hief met een zachte beweging het verwaaide hoofdje tot zich op en schudde het hoofd toen hij het witte, ontdane gezichtje van zijne liefste zag.

— Anneline, kind... spreek dan toch ! Wat hebben zij u gedaan, waar zijt ge zoolang geweest ? Waar zijn uwe roode wangjes gebleven ?

— Ja, waar zijn die gebleven ? herhaalde Anneline scherp, en waar ik geweest ben ?! Uitgescholden en in het gezicht geslagen heeft zij mij, toen ik haar zeide, dat ik u niet wilde laten loopen. En toen heeft zij mij opgesloten in de kelderkamer en mijn kleeren heeft zij weggenomen, zoodat ik mij niet kon aankleeden, en ze heeft mij laten hongerlijden, 's namiddags een telloor dienstboden eten, dat, zooals de heele Marsch weet, bij ons zeer slecht is. — En 's avonds en 's morgends water en brood en anders niets, en dat zou zoo voortgaan, totdat gij uit de buurt waart. Maar zij heeft buiten den waard gerekend. Vandaag zijn vader en zij een dagje naar Tating, en het personeel is naar Husum, naar de markt, behalve een dienstmeisje, de roode Lucie Blinken, met die had zij gisteren ook al ruzie. En toen zij allemaal weg waren, heeft het meisje eene leer gezet bij het venster van de kelderkamer, eene ruit uitgeslagen en mij er uit geholpen, omdat zij medelijden met mij had. En omdat zij — moeder zeg ik niet meer — omdat zij alles had afgesloten en de sleutels van alle kasten had meegenomen, kon ik niet bij mijne kleeren en moest zoo weg, in mijn onderrok en nachtjak, en Lucie heeft mij haar mantel en hoofddoek gegeven, opdat ik niet zoo erg in het oog zou loopen. Toen ben ik naar de Koog gegaan, en daar hoorde ik dat gij in Husum waart, en toen ben ik te voet hier gekomen om u te zoeken, en het is een bijzonder geluk, dat ge mij hier dadelijk tegenkomt, en ik u vind....

— Anneline, arm kind, zegde Helmet ontroerd, ik zou reeds lang in Hamburg zijn, als de bezorgdheid voor u mij niet hier had gehouden. Ik wist geen raad om u te spreken te krijgen. Zij verzekerde mij dat ge op reis waart. Suse had dus gelijk, toen zij beweerde dat ge stellig en zeker in huis waart. Nu blijft ge bij mij.

— Ja, als ge het goed vindt, blijf ik nu bij u. Geen tien paarden brengen mij weer naar huis. Het is anders wel hard, dat ge mij zoo moet meenemen... Nu heb ik niet eens de kleeren aan mijn lijf, zegde zij met een zucht.

— Och, dat doet er in 't geheel niets toe. Het is van veel meer belang, dat ge er van overtuigd zijt, nooit berouw over dezen stap in 't nieuwe leven te zullen hebben. Ge weet immers wel, dat geen ambtenaar van den burgerlijken stand ons zal trouwen, wanneer uwe ouders hunne toestemming tot ons huwelijk weigeren. En bij de gezindheid van uwe moeder tegenover mij, is het zeer waarschijnlijk, dat zij bij hare weigering zal blijven.

— Wij zullen ons wel redden, zegde Anneline vastbesloten en desnoods zonder hunne toestemming trouwen. Verder zal ik meewerken. Ik kan naaien en strijken en kinderen les geven in de beginselen der muziek. De vraag is alleen, of men met tertijd ons samenleven niet in een ander licht zal beschouwen.

(Wordt voortgezet).